

forfølgelse af personer af f. eks. politiske årsager.

Forsvarets og politiets efterretningsvæsen vil også fortsat være uden for en egentlig kontrol, og regeringens binding til udefra kommende såkaldte sikkerhedskrav viser, at det ikke vil være muligt at lovgive mod misbrug.

På en række områder vil det imidlertid være rimeligt med en lovgivning, der i det mindste sikrede, at alle var informeret om, hvornår de var registreret og hvorledes. Mindretallet vil derfor stemme for de af mindretallene under nr. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 41, 43, 44, 45, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53 og 57 og det af justitsministeren under nr. 4 stillede ændringsforslag og vil endvidere støtte de af Danmarks retsforbund uden for betænkningen stillede ændringsforslag.

Mindretallet vil redegøre for sin endelige stilling ved forslaget 2. behandling, men i overvejelserne indgår meget stærkt, om ikke denne lov i virkeligheden dækker over mange væsentlige problemer og skaber en falsk trykthed i befolkningen.

Et *sjette mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) har stillet en række ændringsforslag til regeringsforslaget, som på afgørende vis vil ændre forslaget karakter.

Mindretallet indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af justitsministeren under nr. 4 og de af mindretallene under nr. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 19, 20, 21, 22, 28, 29, 30, 37, 39, 43, 44, 45, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53 og 57 stillede ændringsforslag.

Ændringsforslagene tager især sigte på følgende:

1) Loven bør klart have karakter af en retsbeskyttelseslov. Dens formål skal entydigt være at beskytte borgerne imod misbrug af dataregistrering. Derfor bør loven indeholde en klar formålsparagraf, og loven bør renses for bestemmelser vedrørende kompetenceforholdene mellem f. eks. stat og kommunale myndigheder. Såfremt der er behov for ved lov at fastsætte særlige regler for kompetenceforholdene mellem offentlige myndigheder indbyrdes, bør dette ske ved særlig lov og ikke i en lov, hvis sigte er at give klare

regler for borgernes beskyttelse mod datamisbrug.

2) Den offentlige myndighed, registertilsynet, hvis opgave det er at påse, at registerlovens bestemmelser efterleves i praksis, bør være et uafhængigt organ.

Mindretallet foreslår oprettelse af et *uafhængigt* registertilsyn, hvis medlemmer og disses stedfortrædere beskikkes af justitsministeren efter indstilling fra datarådet.

Registertilsynet har til opgave dels til datarådet at udarbejde redegørelser m. v., herunder om retningslinjer vedrørende registres oprettelse og anvendelse samt kontrolforanstaltninger hermed, dels at føre tilsyn med oprettede registre samt at afgøre sager, der i henhold til registerlovene indbringes for tilsynet. Registertilsynets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Registertilsynet offentliggør en årlig beretning om sin virksomhed og kan i øvrigt offentliggøre sine afgørelser, når tilsynet finder dette fornødent.

Uafhængigheden efter mindretallets forslag består i, at registertilsynets afgørelser ikke kan indbringes for nogen anden administrativ myndighed. Det bemærkes, at dette svarer til justitsministerens lovforslag om private registre, L 36, bemærkningerne til § 23. Denne bestemmelse gælder kun private registre, men bør af hensyn til sikring af de registrerede også omfatte offentlige registre.

Set fra de registreredes synspunkt er det ikke betryggende, at den offentlige administration ved oprettelse og brug af statslige og kommunale EDB-registre i praksis er dem, der kommer til at kontrollere sig selv.

I justitsministerens lovforslag om offentlige myndigheders EDB-registre, L 37, er der ingen begrænsninger for administrationens etablering af nye personregistre, for registertilsynet har kun udtaleret, medens ministeren og hans administration er den højeste myndighed.

Kun et af minister og embedsmænd uafhængigt tilsyn kan få borgernes tillid, og dette forslag er også i overensstemmelse med en indstilling fra en stor del af det såkaldte Trolle-udvalg.

Forslaget i L 37 om etablering af finansministeren som en slags »overminister« for de offentlige registre er således meget uheldigt. Baggrunden er ønsket om, at regeringen skal kunne styre hele registerområdet. Men